

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/82/2015
Identifikačné číslo spisu:	3514010184
Dátum vydania rozhodnutia:	26.11.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:3514010184.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného F. K. pre zločin poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí 26. novembra 2015 v Bratislave dovolanie obvineného F. K., zastúpeného obhajcom JUDr. Drahomírom Kubičinom proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 2. októbra 2014 sp. zn. 2 To 91/2014, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného F. K. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom z 11. júla 2014 sp. zn. 1 T 68/2014 bol obvinený F. K. uznaný za vinného zo zločinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 03. novembra 2013 v čase od 00.01 hod. do 02.55 hod. v k. ú. obce X., časť A., na vysielачi spoločnosti Orange, poškodil zariadenie, určené na prenos a príjem GSM signálu patriace spoločnosti Orange Slovensko, a.s., a to tak, že úmyselne poškodil a tým úplne znefunkčnil vnútornú mikrovlnnú jednotku verejného telekomunikačného zariadenia, uloženú v skrini záložných zdrojov, a to tým spôsobom, že nedovoleným prekonaním - prestrihnutím oplatenia a následným poškodením uzamykacích zámkov skrine záložných zdrojov za použitia kombinovaných klieští s modrou rúčkou vnikol do skrine, kde najskôr odpojil batériové ističe a týmto spôsobil v dobe od 1 hod. do 02.55 hod. výpadok telekomunikačnej siete hlasovej a dátovej 2G služby na vysielачi Orange a zároveň následne zo skrine odcudzil 7 ks olovených, gelových akumulátorov, modrej farby, 12 V, 160Ah, o hmotnosti cca 43 kg/ks, v celkovej hodnote 1.910,24 Eur, pričom uvedeným konaním spôsobil vyradenie tohto zariadenia z prevádzky, čím prerušil možnosť uskutočniť telekomunikačnú činnosť v čase od 00.01 hod. do 02.55 hod., čím spôsobil poškodenej spoločnosti Orange Slovensko, a.s. so sídlom Metodova 8, Bratislava, odcudzením 7 ks akumulátorov škodu 1.910,24 Eur a znefunkčnením vnútornej mikrovlnnej

jednotky typu IDU INNOVA škodu 2.991,41 Eur.

Za to bol odsúdený podľa § 286 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 5, ods. 8, § 41 ods. 1 a § 39 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov, pričom na výkon uloženého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 287 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol obvinený zaviazaný uhradiť poškodenej spoločnosti Orange Slovensko, a.s. Bratislava škodu vo výške 830 Eur a poškodenej spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. Bratislava škodu vo výške 3.006,12 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obvinený F. K. ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní (č.l. 224), ktoré odôvodnil osobitným podaním došlým na súd prvého stupňa 4. augusta 2014 (č.l. 232-234). V dôvodoch svojho odvolania vytýkal súdu prvého stupňa nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia a porušenie základných zásad trestného konania. Záverom svojho odvolania poprel vinu z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a tiež namietal, že neexistuje žiadny dôkaz o tom, že protiprávnym konaním spôsobil poruchu všeobecne prospešného zariadenia. Navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť.

Odvolanie podal aj prostredníctvom svojho obhajcu podaním došlým na súd prvého stupňa 12. augusta 2014 (č.l. 235). V dôvodoch odvolania taktiež namietal správnosť napadnutého rozsudku vo výroku, ktorým bol uznaný za vinného zo zločinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., nakoľko nebol produkovaný žiadny dôkaz o tom, že poruchu tohto zariadenia úmyselne spôsobil, pretože v čase, keď malo dôjsť k poruche, na mieste činu už nebol. Toto pochybenie súdu prvého stupňa sa potom premietlo i do výšky trestu, ktorý považuje za neprimerane prísny. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť v celom rozsahu a uznať ho za vinného iba z prečinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a uložiť mu primeraný miernejší trest.

Na základe včas podaného odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Trenčíne, ktorý po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v zmysle § 317 Tr. por. na verejnom zasadnutí 2. októbra 2014 uznesením pod sp. zn. 2 To 91/2014 odvolanie obvineného F. K. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 2. októbra 2014, kedy vo veci rozhodol krajský súd, pričom obvinený uložený trest od uvedeného dňa vykonáva, t.č. v Ústave na výkon trestu Ilava.

Odpis rozhodnutia krajského súdu obvinený prevzal 27. októbra 2014, jeho obhajca prevzal rozhodnutie 27. októbra 2014, prokurátor 24. októbra 2014 a odpis rozhodnutia prevzali aj poškodené strany.

Samosudca Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom 6. novembra 2015 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného F. K., ktoré podal prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Drahomíra Kubičinu, ktorý obvineného obhajoval aj v pôvodnom konaní. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 25. marca 2015 z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c/, g/, i/ Tr. por. Pri uplatnení dovolacích dôvodov obhajca poukázal na podanie obvineného došlé na súd prvého stupňa 29. januára 2015 (č.l. 260 - 263), označeného obvineným ako dovolanie.

V rámci uplatnených dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/ Tr. por. obvinený zopakoval, že v jeho prípade došlo v konaní k zásadnému porušeniu práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti namietal, že súd prvého stupňa odmietol na hlavnom pojednávaní vypočuť ním navrhnutých svedkov, čím mu bola odopretá možnosť účinne sa brániť proti obvineniu. Vytýkal, že vyšetrovateľ nepustil technika spoločnosti Orange k oprave vykryváča a poukazoval, že v prípravnom konaní vypovedal pod

nátlakom, pričom jeho výpoveď bola vytvorená vyšetrovateľkou. Záver súdov, že skutky sa stali, vyšiel zo zjavne nezákonného hodnotenia vykonaných dôkazov.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. namietal nedostatočné zistenie skutkového stavu, pretože nebola dôsledne preverovaná skutočnosť, či k znefunkčneniu nedošlo skratom, čo sa premietlo v nesprávnej právnej kvalifikácii jeho konania a napokon aj uložením neprimerane prísneho trestu.

Záverom svojho dovolania navrhol vysloviť rozsudkom, že napadnutým rozsudkom bol porušený zákon v jeho neprospech, zrušiť napadnuté rozhodnutie a vec vrátiť dotknutému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol v súlade s ustanovením § 388 Tr. por.

Samosudca súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté, s upozornením, že sa môžu v lehote, ktorú im určil, k dovolaniu obvineného vyjadriť. Uvedenú možnosť využila iba poškodená strana Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., ktorá vo svojom vyjadrení zo 17. júla 2015 (č.l. 293-294) uviedla, že rozhodnutie súdov považuje za správne. V konaní nedošlo k žiadnym pochybeniam. Dovolanie obvineného považujú za jeho snahu o zníženie trestu, ktorým v jeho prípade bol uložený primeraný trest odňatia slobody, nakoľko predchádzajúce uložené tresty nevedli k jeho náprave. Dovolanie obvineného preto navrhli zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Dovolanie podal obvinený v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por. prostredníctvom obhajcu. Zároveň však pri predbežnom prieskume zistil, že dovolanie obvineného je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zjavné, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky opakovane vo svojich rozhodnutiach zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy. Právne fundovanú argumentáciu má zaistiť práve povinné zastúpenie obvineného obhajcom - advokátom.

Obvinený F. K. ako prvý dovolací dôvod uplatnil dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Právo na obhajobu každého proti komu sa vedie trestné konanie, je v Trestnom poriadku upravené v § 2 ods. 9. Vyjadruje jeden z právnych princípov, na ktorých je vybudované trestné konanie a jeho zmyslom je zabezpečiť úplnú ochranu zákonných záujmov osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie, ako aj prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu a správneho rozhodnutiu. Toto právo primárne zahŕňa právo na osobnú obhajobu (§ 34 ods. 1 Tr. por.), právo nechať sa obhajovať obhajcom (§ 34 ods. 1, § 36 Tr. por.), ako aj právo na povinnú obhajobu (§§ 37, 38 Tr. por.). Jednotlivé zložky tohto práva sú v širšom zmysle upravené v ďalších ustanoveniach Trestného poriadku. Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je však iba zásadné porušenie práva na obhajobu. Takým zásadným porušením by bolo najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe podľa § 37 Tr. por., ktoré by mohlo mať konkrétny vplyv na vykonanie jednotlivých úkonov trestného konania smerujúcich k vydaniu rozhodnutí

procesnej povahy (napr. rozhodnutie o obmedzení osobnej slobody) alebo meritórneho rozhodnutia. Dôležité sú preto i konkrétne podmienky prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne ako aj vo vzájomných súvislostiach.

Proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých, vo veci vykonaných dôkazov, dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo postupovať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Nevykonanie dokazovania v rozsahu predkladanom obvineným a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, nie je možné uplatňovať v rámci tohto dovolacieho dôvodu. Zo strany obvineného ide o zjavnú snahu hodnotenia vykonaných dôkazov v jeho prospech. Okrem toho dovolací súd pripomína, že v priebehu celého súdneho konania obvineného obhajoval ustanovený obhajca, z čoho potom vyplýva, že k žiadnemu závažnému porušeniu práva na obhajobu nedošlo, a preto argumentáciu obvineného vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu dovolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

V posudzovanej veci obvinený ako ďalší dovolací dôvod uplatnil dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Uvedený dovolací dôvod možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď rozhodnutie súdu je založené na dôkazoch, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané, resp. neboli vykonané zákonným spôsobom, prípadne na dôkazoch získaných nezákonným spôsobom. V rámci tohto dôvodu znovu poukazoval na nevykonanie navrhovaných dôkazov a nesprávne vyhodnotenie dôkazov zo strany súdov. Z obsahu predloženého spisového materiálu však najvyšší súd zistil, že súdy nižších stupňov pri dokazovaní v predmetnej veci postupovali v súlade s Trestným poriadkom a súdnou praxou, preto obvineným v dovolaní uvádzané námietky nie sú spôsobilé naplniť dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Napokon obvinený ako posledný dovolací dôvod uplatnil dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu možno namietat', že skutok, zistený súdom v pôvodnom konaní, bol nesprávne kvalifikovaný ako trestný čin, hoci išlo o iný trestný čin alebo nešlo o žiadny trestný čin. Okrem týchto pochybení, ktoré sa týkajú právneho posúdenia skutku, možno tiež vytýkať iné chybné hmotnoprávne posúdenie, pod ktorým sa rozumie právne posúdenie inej skutkovej okolnosti, ktorá má význam z hľadiska hmotného práva. Z dikcie tohto ustanovenia vyplýva, že vo vzťahu k zistenému skutku možno dovolaním namietat' iba právne pochybenia. Dovolací súd nie je oprávnený v dovolacom konaní preskúmať postup súdov nižšieho stupňa pri dokazovaní a hodnotení dôkazov, ale vychádza iba z konečných skutkových zistení, ktoré urobili súdy nižšieho stupňa a v nadväznosti na tieto skutkové zistenia posudzuje správnosť aplikovaného právneho posúdenia. Tieto skutkové zistenia nemôže meniť ani dopĺňať. Najvyšší súd v dovolacom konaní nie je akousi treťou inštanciou, ktorá preskúmava skutkový stav veci, pretože ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa, ktorého závery môže dopĺňovať, prípadne korigovať iba odvolací súd v rámci konania o odvolaní na základe riadnych opravných prostriedkov.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že východiskom pre existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. sú skutkové zistenia vyjadrené v popise skutku v príslušnom výroku rozhodnutia vo veci samej, ktorá je právoplatne skončená.

V posudzovanej veci však uplatnené dovolacie námietky obvineného tento dovolací dôvod nenapĺňajú. Obvinený totiž poukázaním na tento dovolací dôvod namieta, že súdmi zistený skutkový stav v napadnutom rozhodnutí, nevykazuje všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu, z ktorého bol uznaný za vinného. Tento svoj názor vyvodzoval najmä z nesprávneho hodnotenia dôkazov, resp. nezabezpečenia všetkých dôkazov. Obvineným uplatnené námietky sa netýkajú hmotného práva ale v skutočnosti sa týkajú porušenia procesných ustanovení (vykonávania dôkazov) a následne smerujú k revízii skutkových zistení v jeho prospech. Vlastne predkladá vlastnú verziu skutkového stavu, ktorá skutočnosť je však mimo uplatnený dovolací dôvod.

V dovolacom konaní platí, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V prípade, že tomu tak nie je, a podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenia upravujúce dôvody dovolania, pričom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/, i/ Tr. por., ako ich uplatnil obvinený vo svojom mimoriadnom opravnom prostriedku, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného F. K. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.